

Miről álmодott Nero, a véres költő, amikor kétezer évvel ezelőtt egy őrült pillanatában felgyújtotta Rómát?

Mire gondolt 1925-ben a jelenidő labirintusában bolyongó, Európa pusztulásáról borongó poéta, Kosztolányi Dezső?

Mit akart elfelejteni 1987-ben (s később) a Balaton-parton szerepet tanuló színész, Gábor Miklós?

Miben reménykedünk mi 2018-ban a békés, tavaszváró Budapesten?

GÖMÖRI GYÖRGY (1934) Cambridge

GÖMÖRI GYÖRGY

Egy Nagy Gáspár-levél, ami kimaradt

Néhány éve közreadtam a Kortársban Nagy Gáspárral folytatott levelezésem történetét. Ez az írás változtatás nélkül szerepel *Magyar–lengyel változatok* (Pro Pannonia, 2016) című gyűjteményemben is. Most azonban váratlanul előbukkant levéldossziém labirintusából egy, a korábbi esszéből kimaradt Nagy Gáspár-levél, amit, úgy gondolom, érdemes még hozzátenni barátságunk történetéhez. Ebben a levélben, aminek keltezése 2000. november 28., több dologról is szó van – először is új verseskötetemről, amiről aztán Sturm Lászlónak

meg is jelent egy hosszú és pozitív recenziója a Hittel 2001. februári számában, azután két versemről, amik közül egyet Gáspár „frivolnak” minősített, de azért leadott; Herbert-fordításkötetemről, ami az Orpheusz Kiadónál jelent meg, végül pedig egy olyan kis versemről, amivel Nagy Gáspárt 1999-ben, ötvenedik születésnapján üdvözöltem. Az alábbi levél csak megerősíti azt az érzést, hogy nemcsak én tekintettem ezt a korán elhunyt, példamutatónak becsületes költőt barátomnak, hanem ő is engem.

„Kedves Gyuri!

Olvasom a Váltott hangokon című szép könyvedet. Köszönöm, köszönjük! Tudomásom szerint Sturm László fiatal kritikus már meg is írta kritikáját a Hittelnek.

A küldött két verset támogató szavakkal továbbítottam Döbrentei Kornélnak, aki a versrovatot gondozza (az egyik verszetet ugyan kissé frivol, de a fiúk majd döntenek). Jól tetted, ha Kányádit is »beoltottad« Herberttel. (A Magyar Naplóban már olvashatók voltak K. S. Herbert-versei.) Fordításkötetedet persze azonnal megvettem, s úgy emlékszem, levélben reagáltam is rá; majd-majd összeáll bennem valami H-ről, s akkor sűrűn fogom emlegetni uraságod könyvét. Már hülyülök: de inkább köszönjem meg kétszer, mint egyszer sem kedves, szellemes versedet, amellyel 1999-ben félszázados születésnapomon megleptél. (A Szokolczay által szervezett akcióból végülis egy kódex lett [5 kg!], csaknem 100 költő, képzőművész, zenész szerepel benne. Többen folyóiratokban is közzétették az alkalmi opuszt.)

*Kedves Gyuri! Még egyszer köszönöm könyvedet. Barátsággal köszönt
2000. nov. 28.*

Nagy Gazsi”

DÓCZI VIRÁG, *Hinta*, 2014